

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят з год. 5-ї пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсманна.

Рукописи знертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Decemviri pacis constituendae.

Недоспілі переговори гр. Туна з десяткою передових мужів з посеред лівіці не треба брати дуже трагічно. Лівіця, що доси стояла на становиску безуслівного відкликання язикових розпоряджень, переступила Рубікон і не тільки наблизилася до правительства, але вдала ся з ним навіть в мериторичну оцінку предложених їй «основних начерків» евентуального язикового закону. Коза прийшла до воза.

Шенерер був правий, кажучи в «Ost-deutsche Rundschau», що гр. Тун більше зискав, ніж сподівав ся. Менери лівіці пішли «in die Laube». Они мали застановитись над тим, чи вільно буде мужам довіря з посеред лівіці колись вступити з гр. Туном в переговори нікого невяжучі, а тимчасом самі вдали ся в переговори і то не чисто формальні, а мериторичні, річеві.

Вправді не дано німецьким децемвірам нагоди, бачити гр. Туна громадно лицем до лица і з ним пересправляти. Але децемвіри зіткнули ся з гр. Туном офіційально посредством офіціальних відпоручників, а то в неділю через Швеґля і Перґельта, а в середу через тріумвірат: Гогенбургера, Гросса і Перґельта. Результат поки що такий, що обструкція вступила бодай одною ногою на «золотий міст», який побудовав їй гр. Тун.

О скільки звісна нам дебата децемвірів в тихім закутку при «Landesgerichtsstrasse», то менери лівіці в понеділок і вторник не говорили дуже богато на тему відкликання язикових розпоряджень, а розправляли над тим, чи предложені їм «основні начерки» язикового закону сьуть до прийняття або ні? Чи годні они вдоволити німецьких виборців в Чехії і на Мораві та чи не оскорблюють ті «начерки» дійсних чи мнимих інтересів німецького народу взагалі? В тій цілі, щоби основно і всесторонно застановити ся над язиковими «начерками», спровадили собі менери лівіці ще такого знатока язикових справ, як Шлезінґера, а побіч него і таких великанів політичних, як Функого, Прадого, д'Ельверта і Хіярого. Іменно Шлезінґер був децемвірам дуже на потребі. Він — як каже N. fr. Presse — піддав основній критиці «основні начерки» язикового закону і провірив, що гр. Тун за скупю наділяє Німців. Другі менери мабуть також не мовчали і ось — несподівано розвинулась широка, двополуднева мериторична розправа вже не над пустими формальностями, а таки над самою есенцією предмету. Се поступ не аби який!

Децемвіри не убоїлись притім навіть великої анатеми Шенерера, що вже 10. липня рано з хебского віча вислав членам конференції телеґрафічно свою «найбільшу погорду» за те, що они забули (!) на торгоричну хебску присягу і, не жадаючи безпроволочного знесеня язикових розпоряджень, вдали ся з правительством в — переговори.

Si licet magna comprohere parvis, то лівіця відограла на днях ролю дівчини, що рада би полюбити козака та лише —

боїть ся дечого. Лівіця не була від того, щоби переморгнутись з гр. Туном а може і висвататись за него, тільки бояла ся, чи суджений буде їй вірним, чи случайно не зрадить єї та чи подасть їй всі ті язикові права, які в звичайнім подружю посідає кожда жінка? Лівіця розпитувала цікаво, які пляни в гр. Туна на будуче, бо судячи по бувальщині гр. Тун не видавав ся їй зовсім безпечний...

І стара сваха — «N. fr. Presse» — ударила на днях в иньший, більше гармонійний дзвін. Она силувала ся вмовити в гр. Туна, щоби він не дуже то зражував ся сею першою відмовою лівіці. Се чейже не послідне єї слово. Таж лівіця явилась на rendez-vous, зібралась на конференцію, увійшла навіть в мериторичну оцінку «основних начерків». А закінчила «N. fr. Presse» свою персвазію тим, що мабуть і гр. Тун не сказав ще послідного слова, що належало би дещо наложити до «основних начерків», а лівіця прийме все з подякою, збере ся кожної хвилі мимо купелевого сезону на нову конференцію, щоби лише любенько пощобетати з гр. Туном і — добити торгу. Не гр. Тун передав Швеґлеви і Перґельтові в неділю вечером згадані «основні начерки», а зажадали тих «начерків» від гр. Туна самі цікаві делеґати. А се також знаменне!

Може бути, що ми надто оптимістично подивили ся на цілу ту пригоду. Але як би хто не хотів судити, то все таки факт остане ся фактом, що гр. Тунови повелось навязати нить з фронтуючою лівіцею. Лівіця зібралась, роздивилась в предложениях гр. Туна, а гр. Тун опізнав ся знов з постулятами лівіці, дізнав ся, що лише здає ся, що треба буде відкликати розпорядження язикові і пересвідчив ся, що лівіця в части виеманципувала ся з під тероризму німецьких радикалів. А се чейже проява досить відрадна в виду дотеперішного забурмоченя лівіці.

А що стане ся в найближшій будуччині? По тім, що сталось і наколи наші інформации зовсім вірні, думаємо, що гр. Тун не пустить з рук зручно навязаної нитки. Він жеж по відмові лівіці в середу конферує нині в четвер ще раз з більшою німецькою посіlostію. Се знаменна обставина, тим більше, що німецька шляхта на конференції клубів лівіці заняла мабуть до предложень гр. Туна трохи инакше становишко, ніж прочі клуби лівіці. В другій резолюції, переданій гр. Тунови в середу, читаємо іменно такий уступ: «Присутні члени вірноконституційної більшої посіlosti покликали ся притім на неоднократні заяви свого сторонництва як і езекутивного комітету в Чехії в справі ухвали що до нарад з правительством і — застерегли собі своє становишко». Мабуть на разі буде гр. Тун з німецькою шляхтою продовжати переговори, щоби бодай з сим сторонництвом дійти до ладу. Модифікація «основних начерків» не виключена. Не виключене і дальше порозумінє з Чехами і опять з сполученою лівіцею. Модифікацій домагають ся і опозиційні дневники, щоби лише не допустити до цілковитого розриву. В загалі в атмосфері чути, що обструкція

рада би видобутись з матні, в котру попала в хвилях першого роз'ярєня.

Тільки одну кардинальну обставину не треба при тим всім спускати з ока, іменно, що для угоди з Німцями мабуть вибила послідна година. Час на піжмурки минув. Експериментальна політика, лявіроване, відкладане справи ad feliciora tempoга і нерішучість нині вже не на часі. Або є в Німців крихітка доброї волі до справедливого поладнаня своїх інтересів, то просимо. Ні — то ні! Patent portae! Бо можлива і така евентуальність, що лівіця на новій конференції опять скаже, що і змодифіковані «основні начерки» єї не вдоволяють. Те значилоб, що правительством дає ся водити за ніс меньшости парламентарній. Забавки було досить. Конституційна машина стоїть. Угорщина жеде на полагоду торговельно-митових справ. Долитавщина застоюлась економічно а повага держави упала. Велика уступчивість в користь бутних Німців не була би на місци. На се най не забувають і німецькі децемвіри, наколи мають на думці, привернути в Долитавщині мир.

Америка і Іспанія.

Знатоки воєнні предвиджували остаточний вислідок війни американо-іспанської, кажучи зараз на початку війни, що Іспанія не в силі остоятись проти Америки. І фізично і фінансово була Іспанія слабшою від Сполучених Держав. Фізично Америка була в троє сильнішою, фінансово в десятеро і більше. Іспанія вдалась в нерівний бій з Америкою лише задля ратования своєї поваги і чести. Дперва в послідній хвилі перевела Іспанія свою воєнну організацію і прихланцем лише, мов на огни, та ще до того приватними жертвами спромогла ся на будову менше ніж достаточної флоты, котру по довгих короводах завів Цервери до пристани в Сантхаґо, де і застряг. Филипинам не подала Іспанія вже ніякої помочи, бо в послідних днях відкликала Камарія з сuezкого каналу. А як недостаточною була голосна ескадра Церверія, показуєсь наглядно з факту, що він опускаючи пристань Сантхаґо на слішій розказ міністра маринарки випровадив з сеї пристани ледви чотири кораблі і два торпедовці.

Нині положене Іспанії таке, що Куба і Филипини попали в руки війск американо-американських, а жителі обох громад островних майже без виймки сполучили ся з ворогом. Маніла і Сантхаґо ледви держать ся. Продовжувати безнадійну війну значило би одно, що проливати даром кров і фінансово зруйновати себе. То певне, що лише ложна амбіція а може і страх перед домашною революцією здержують іспанське правительство від просьби о мир. Що втрачено, те вже не верне ся, а війна без цілі була би божевільством.

Рівнож і Америка не має вже нині інтересу продовжати війну. Організація воєнна, котру треба було починати ab ovo, стояла кількисот мільонів доларів американо-американських янкесів. Людий упало до 4000, сотки пали жертвою жовтої фебри. Стратеги американо-американські спочивають вже на лаврах, честь Америки збережена, повага єї навіть зросла, а добич певна, бо в руках. І Америка не має причини продовжати кровавицю.

Впрочім в цілій Європі запанувала диспозиція, що час би вже покінчити ту нерівну борбу. Дневники європейські накликають до мира. Потрібно лише, щоби Іспанія дала почин до того, а інтервенція Європи найде ся. На днях іменно виступили російські дневники з пропозицією, щоби Іспанія скинула з себе ложну амбіцію і подала руку до переговорів з Америкою. Так було в своїм часі в війні російсько-турецкій, так було і в недавній війні турецько-грецкій, що європейські держави інтервеніювали. Така інтервенція в користь Іспанії є і нині вже на часі.

Хтож має інтервеніювати? Європейська преса указує на Австрію яко територіально найменше інтересовану державу, але також яко державу, котрої династія звязана кровю з королевою іспанською, Марією Христіною і династією Альфонса. Розходить ся іменно о се, щоби Америка дійсно не вислала своєї флоту на побережа іспанські і не викликала в самій Іспанії заколотів, піддержуючи чи партію републиканську чи Карлістів. Європа не могла би стерпіти, щоби Америка перенесла бовище до Іспанії. Огонь воєнний горів би за близько і хто знає, чи би не перекинув ся на територію європейську? В виду того можна сподівати ся, що небагом Іспанія дійсно почне мирні переговори з Америкою.

Вісті політичні.

Делегати лівиці конферували в середу з гр. Туном повну годину. Пергелт мотивував неможливість прийнята предложеного язикового закона з становиска національного і язикового в Чехії, Грос з становиска моравських Німців, а Гогенбургер з становиска німецької Gemeinbegschaft. По скінчених виводах, котрі гр. Тун слушав досить пасивно, Пергелт домагав ся призволеня, щоби вільно було основні начерки язикового закона оповістити, через що лівиця виправдала би себе, длячого она не згодилась на ті «начерки». Гр. Тун просив однак, щоби все задержати в тайні. Процаючись, сказав шеф кабінету тріумвірам: до скорого звиданя!

Дальші вісті гласять: Лівиця відкинула проєкт язикового закона з огляду, що чисто-німецька область видалась їм за мала. Німецька шляхта, що брала участь в конференції лівиці (Штірк і Швєгел) годить ся на заміти своїх товаришів з лівиці. Надіють ся, що гр. Тун дасть рішучу відповідь на все вірноконституційній шляхті по четверговій конференції. Тут сумнівають ся, чи гр. Тун схоче змодифікувати свій проєкт язиковий, не порозумівшись вперед з Чехами. Наколи би видав язиковий закон на основі §. 14. без порозуміня з Чехами, то криза була би готова. N. fr. Presse закидає гр. Тунови, що він сейчас на конференції з делегатами лівиці не зробив уступств Німцям. Німці не приймуть язикового закона в поданій формі і не відступлять від обструкції. Гр. Тун мусів би проте і на дальше опирати ся лише на Чехах та Поляках. N. fr. Presse хвалить іменно бар. Швєгеля за се, що він остаточну ухвалу конференції лівиці так стилізував, що за причину відмовної резолюції поклав вартість предложеного закона а не незнесенє язикових розпоряджень. Можна надіятись, каже дальше N. fr. Presse, що переговори будуть продовжати ся, бо жадна сторона не сказала доси послідного слова. Як би гр. Тун хотів накинати язиковий закон, то Німці будуть сей закон так само побороювати як теперішні розпорядження. Fremdenblatt каже, що правительство не покінчило ще своєї акції. Шкода, що лівиця відкинула предложенє правительства і не узнала їх навіть субстратом до переговорів. По відмові лівиці зменшились надії на успіх. Лівиця так заховалась, не ваче в неї є дуже багато часу до страчєня. Тимчасом може ніколи хвиля не була так опізнена, як тепер. Vaterland каже: Відмова Німців не умотивована. Мериторичні причини суть за маловажні, щоби їх можна уважати миродатними. Мабуть ліберали знов струсили перед радикалами. Narodni Listy тішать ся відмовою Німців. Се доказ, що они не хотять мира. Сімчасом зібрав Вольф в Фолькнові (в Чехії) віче, де і ухвалено, пригадати конферуючим послам хєбку присягу. Функе оправдав свою неприсутність на конференції ангіною гортани, Праде домагав ся

телеграфічно відкликания язикових розпоряджень і чєских урядників з німецьких місцевостей, а кн. Ліхтенштайн подорожує по Франції.

Дневники французські заняті увязненєм Естергазого і Пікарта і на ту тему борють ся з собою. Дійсна причина увязнєнь невідома доси, імовірно стоїть в звязи з процесом Драйфуса. «Radical» відгрожує ся, що Пікарт тепер вже не буде мовчати. Якісь фальшиві депеші суть в грі. Депеші ті надсилав хтось (Естергаз?) до Пікарта з підписом «Erepanza», щоб згубити Пікарта. — 14 липня обходжено в Парижі річницю збурєня Бастилії. В часі маніфестації прийшло до малих розрухів проти жидів. Деякі склєни понищено.

Провід над війсками американськими під Сантхаго обняв ген. Мілес. Доносять, що президент Мек Кінлі відкинув всякі услівя здачи Сантхаго. На Филиппінах стілько нового, що вожд Тагалів, Аквінальдо, старає ся загорнути деякі місцевости, що доси були в руках Іспанців. Маніля ще держить ся, хоч помічні війська американські в часті наспіли. Генеральний капітан Августі телеграфує з Манілі, що жителі Филиппин стоять по стороні Іспанії, але домагають ся деяких автономних свобод.

НОВИНКИ.

— **Тільки по руски.** Духовенство деканата косівського на соборчику в Довгополи дня 28. червня с. р. ухвалило не приймати від війких властей писем не писаних по руски і рускими буквами від 15. верєсєня с. р.

— **Руско-народний театр** дає в Любачеві отєї представлєня. Дня 16. липня «Барон циганський», оперета; — 17. «Модний жених», комедия зі сьмівами і танцями; — 19. «Торговля жемчугами», конкурсова комедия гр. Цєглиньского; — 21. «Попихайло», штука в 4. актах Шуткевича; — 23. «Хата за сєлом», драма з циганського житя; — 24. «Нєщасне коханє», образ драматичний зі сьмівами і танцями в 5. актах; — 26. «Пташник з Тироля», оперета. — Представлєня будуть відбувати ся на острівци.

— **Артистична двайцятка руских академиків** устроює прогулку в часі від дня 11. до 27. серпня на цілє вдовичо-сиротинського фонду. Концерти будуть їти в таким порядку: Дня 11. серпня концерт в Станиславові (з танцями), 12. в Коломиї (з танцями), 14. в Чернівцях, 15. в Заліщиках, 17. в Бучачи, 18. в Терєбовли, 20. в Тернополи, 21. в Золочеві, 23. в Стрию, 25. в Дрогобичи, 26. в Трускавци, 27. служба Божя сьмівана в день Успенія Прєсв. Богородиці, а 28. концерт тамже. Хор руских вандрівників відєспіває службу Божу у всї неділі і сьвята там, де їх побуть на той час припаде. В програму концертів входять найліпші твори музикальні Бортняньского, як і найновіші сьвітєскі твори.

— **Конкурс** на запомогу стипєндийну з фонду імени Тараса Шевченка на рік 1898/99 в квоті 100 зр. оголошує головний віділ товариства «Просьвіти». О сию запомогу можуть убігати ся передовсім убогі, талановиті літерати і артисти рускої народности, як також убога, талановита молодіж рускої народности, що по укінченю висших шкіль віддає ся спеціальним студиям науковим. Запомогу буде надавати головний віділ «Просьвіти» у Львові і виплачувати в двох цїврічних ратах по 50 зр. Поданя о наданє сеї запомоги стипєндийної належить вносити до головного віділу «Просьвіти» у Львові (ринок ч. 10) найдальше до дня 31. серпня с. р.

— **Дівочий інститут СС. Василіанок** у Львові, що через довгий час оставав під зарядом о. Гузара, катєхита учительської семинарії мужєської, перейшов з днем 13. липня з розпорядження Г. Ем. Кардинала Сембратовича під заряд ОО. Василіанів, котрі разом будуть адмініструвати каменцею, записаною Г. Ем. на річ інститута.

— **Міністер торговлі**, др. Бернрайтер виїздить на 10-дєвнєну відпустку до Градо в Гориці. Дєхто лучить сию відпустку з недоспілими переговорами гр. Туна з лівицею.

— **Пос. Герольд** поясняє в Nar. Listach давнійший свій намір, зложити мандати посольські. Причина лежала в напєстях радикальних дневників на єго личність. На зазив виборців своїх з Кутної Гори він відступив від наміру, усунути ся з політичної арєни, але ждав на опровадженє торжєства Паляцкогє, в часі котрого радикали грозили єму скандалом. Побачивши однак, що погроза була пуста, а зібрані на торжєстві Чехи з всїх сторін краю симпатизують з ним, пос. Герольд рішив ся задержати свої мандати.

— **Пос. Шпіндлер** здавав 10. липня справу з своєї діяльності перед виборцями в Мшєно. З річи єго се замїтне, що він уважєє нині силу

Німців зломаною. Німці не двигнуть ся вже на становище верховодного сторєнництва в Австрії. Они стались вже рїновартним елементом з — Славянами. Пос. Янда обговорював притім економічне сумнє положєнє Австрії і угоду з Угорщиною. Відповідаючи на заміт, чєму Чехи не їдуть в опозицію, сказав Янда, що послї чєскї не думають забавляти і веселити галєрії відєньского парламенту, як се роблять нині Німці. Чєскї послї підуть в опозицію, коли весь нарід сєго зажадає з розумних причин.

— **Радник скарбовий Ів. Савицкий** іменований радником адміністраційного трибуналу у Відни.

— **Шєнерєр** покажє ся 17. липня, в день своїх родин, Відєньчукам в одній з реставрацій в Пратєр в часі фєстину, устроєного Шєнерєрїянами в єго чєсть, але не за дармо, бо вєтуп до салї буде коштувати — 30 кр. а. в.

— **Не женить ся** архикнязь Фердинанд з княгинєю Кумберляндскою, Марією Людвикою. Вість, подану на днях дневниками відєньскими про женитьбу, заперечєно офіціально.

— **Іспит зрілости в гімназії в Стрию** відбув ся від 5. до 12. липня під проводом інспектора Дворского. До іспиту приступило 28 публичних учеників, іменно 10 Русинів, 9 Поляків і 9 жидів; екстернієстів зголосило ся двєх (Русин і жид). З Русинів здали: Алєфр. Говикович (з відз.), Андр. Дубицкий, Алєкс. Колистяньский, Євг. Крижановский, Володимир Куниньский, Ромуальд Сельский, Кость Стецяк, Ром. Федусєвич і Мих. Чапраньский; одного репрєбовано на рік, а екстернієт відступив. З Поляків здало 7, одного репрєбовано на рік, а одному позволено поправити одиєн предмет по фєрїях. — З жидів здало також 7, одного репрєбовано на рік а двєм (одному публичному і екстернієтові) позволено поправити одиєн предмет по фєрїях.

— **Богослужєнє і староста Василєвский.** Оводї мало відбуть ся торжєство Міцкевича в Терєбовлі. В тїй цілі завязав ся комітєт з тамошних пань, котрий мав занятї ся обходом сотних роковин Міцкевича. Комітєт сеї уложив собі план сьвяткованя і розтягнув єго також на тамошні народні школи. А що цілі цілі уложено без відомости і сївучастї таємничного заряду як і учительского тіла, протє учителі і катєхити чули ся ображєними, коли запрошено їх на послїднє засїданє комітєту не щоби радити, але щоби вислухати плян комітєту і до него примінити ся. Позаяк учителі знали, що в засїданю возьмє участь так інспектор як і староста, тож хотє не радо але таки явили ся на засїданю. Наколи інспектор і староста апробували плян торжєства Міцкевича, учителі і учительки з болєм сєрця мусїли повинувати ся. Прийшла чєрга на Богослужєнє в цєрквах. Тодї пані прєсїдателька заявила: «Все добре, тільки що будє з Богослужєнєм в цєрквах? Коли я не бачу тут тільки одного о. катєхита, не знаю, чи тамтї відправлять (а є їх 4) Богослужєнє і схотят примінити ся до нашого пляну». На се забрав голєс староста Василєвский і так сказав дословно: «Ks. katechetom ja golkażę odrzucić nabożęństwo». Присутний на тїм засїданю катєхит о. Корінець звернув увагу старости, що політична власть не може розказувати в справі Богослужєнє, бо на се є духовна власть, котра в додатку справу Богослужєнє для шкіль вже унормувала, а ц. к. шкільна рада краєва прийняла се до відомости, протє оо. катєхитів можуть і мусят обовязувати тільки їстнуєчі приказ духовної власти, а ніколи приказ ц. к. старости. Ся чємна і законно основана увага вивєла п. Василєвского з рівноваги до тої стєпени, що в дальшій коментованю своєго зарядженя допрєводив до разячої некорєктности так, що оо. катєхити так рускі як латинські мимо вїзваня ц. к. старости були приєволені з огляду на берєженє прав і поваги Цєркви відмовити відправи Богослужєнє. Розгніваний староста вніє жалобу на оо. катєхитів до шкільної ради краєвої, та нам здає ся хїба лиш по те, щоби і з шкільної ради краєвої довідати ся того, о чїм так краєво поучили єго оо. катєхити. Сумно у нас дїє ся, єли якїсь приватні комітєти починають управляти школою, а ще сумнієнє, що для приєподобаня чїм там красним очам так поважні чинники як інспектор і староста не зважють на права Цєркви і радї би мєжє октроювати єї свободу. Сюдїємо ся, що шкільна Рада краєва поучить старосту з Терєбовлі, що єго права не сягають до цєрковних престолів.

— **Бомбардованє міст і смєрть від куль.** Бомбардованя не можна збуть чимнебудь — говорив Наполеон. Правдивість сєго вирєчєня ствердили недавно в Америкї. Кількаразовє бомбардованє Сантхаго на Кубі коштувало доси американський скарб 5 мільонів франків, але й то ще не кєнєцє. Вага гарматних набойєв, кинєних доси на Сантхаго і околичні форти, вивєсєть 400.000 кильограмів вєлїза і стали. Помимо то іспанські фортифікації не упали ще під таким тягаром. Повисші цифри не є зовсім високі; справоздана

з воєн біжучого століття виказують цифри о мно- го вищі. В часі облоги Штрасбурга кинено на місто 193.000 гарматних вистрілів на те, щоби убити 300 осіб з людности, що виносила 65.000 душ. В часі недавньої війни на Мадагаскарі французкі батерії бомбардували безустанно форт Манйаканобріяномба. Кинено на него звиш 200 бомб, не числячи звичайних куль з гармат всіякого рода. А одвак заповідяні шкоди були так незначні, що коли військо французке заняло місто, за два дни направлено ціле знищене, яке вчинила цілотижнева бомбардація. Так само стоить діло з кулями карабіновими. Аби убити одного жовніра, треба при нивішній вправі жовніра і при нивішнім удіченім пальнім оружю 300 куль карабінових. Давніше бувало пнакше. Саский маршалок говорив звичайно, що до убитя чоловіка в битві треба тільки олова, кілька важить сам убитий. В часі війни французско-німецкої около 350 вистрілених куль припало на одного убитого жовніра. В битві під Сольферіно вистрілено 8,400.000 набоїв, коли число убитих дійшло до 2.000 а рапених до 10.000. На кожного отже рапеного жовніра випадає 608 карабінових вистрілів, а на кожного убитого 4200. Позаяк вага тодішньої кулі виносила більше менше 30 грамів, то в битві сій употреблено 126 кільограмів олова на убитя одного жовніра.

Подвійна смерть. В Бельску дня 14. липня рано розіграла ся страшна драма. Пивовар Макс Прайс з Літомериць застрілив жінку майстра пивоварского Стоклясен, матір 3 дітей, за те, що не хотіла поділяти его любви. По застріленю жєнщини Прайс убив ся сам.

Нечувана легкодушність. В Лондоні засуджено загально звісного лікаря д-ра Колінса на 7 літ тяжкої вязниці за злочин убийства. Улягаючи просьбам молодой жінки одного банкира доконав на ній операції, незгідной з основами медицини, наслідком чого недужка померла. Молода жінка домогала ся від свого лікаря операції за всяку ціну для дуже важной причини: не хотіла змарнувати собі сезону балевого.

Грзного опришка увязнені в Бродах. Укривав ся він в лісі коло села Гаїв Смоленських, нападав на подорожних і рабував. Перестрашені мешканці доколичних сел оповідають о численних нападах на корини брідского повіту.

Катастрофа на пароході. На особовім пароході «Гізеля», що відплив оподі о годінні 9 1/2 вечером з Відня, лучила ся в саме полудне на Дунаю недалеко Граїні сумна пригода. Іменно пара розірвала котел, в наслідок чого погинуло на місці трєх людей з корабельної залогі, а один є тяжко ранений. Того дня вечером вислано з Відня на місце катастрофи парохід «Марія Валерія».

Утік з залізничного вагона. Сими днями перевозили 20-літнього злочинця Зигфрида Барана залізницею до Вільска на Шлеску. Коли залізничий поїзд був в повнім розгоні, вискочив злочинець через вікно з вагона і скрив ся в недалекім лісі. Поїзд задержано, але глядана за переступником були марні і доси ще не удало ся его зловити.

На прускій Литві переводять тепер докладну статистику, щоби виказати, кілько там дітей говорить по німецки, кілько по латовски, а кілько таких, що володіють обома язиками. Статистика ся є наслідком енергічного домагання Литовців, щоби в народних школах науку релігії викладали в язичі литовскім.

Монархам європейским виплачують правительства такі річні пенсії: король грецкій побирає річно 624.000 зр., королева голандска 720.000 зр., король шведскій 1,380.000 зр., король бельгійскій 1,564.000 зр., король італійскій 6,960.000 зр., цїсар німецкій 8,400.000 зр., цїсар австрійскій 10,800.000 зр., цар російскій 21,000.000 зр., Шах перскій побирає 6,000.000 зр., президент французкої рєпублїки 588.000 зр., а президент Сполучених Держав північної Америки 100.000 зр.

Американскій жовнір. Війна іспанско-американска з близька представляє ся не дуже світло; особливо не видержує критики порядок в американскім війску. Одна американска газета в Буфальо пише ось як про сю справу: З листів, писаних жовнірами з війни, довідуємо ся, що американскі жовніри не є так добре одівані і живлені, як би здавало ся. Богато жовнірів ходить на пів босо і обдерто, замість війскових, носять цивільне убранє, а їх харч не вдоволяє жовніра зовсім. Жовнірам в таборі під Джексонвіль не виплачено пенсії вже зо два місяці і збувають їх обіцянками. Помимо сего дух в війску як найліпший, хотяй не один на-

рікає на несправедливість. Бєли зголодніла Іспанія не виплачує своїм жовнірам пенсії правильно, то не треба сему дивуватись; але єли найбогатший край на цілім сьвітї, Сполучені Держави, залягають з заплаатою жовнірам, то дивувати мусить кожного Прєдїнь конгрєс Сполучених Держав сотки мїліонів долларів виасигнував на воєнні потреби. Деж отже ті гроші? Так пише американска газета.

Птахи а рільництво. Один американскій учений видав розправу, в котрій обговорює ролю, яку відгравать деякі птахи в рільництві, розслідуючи зміст жолудка, щоби переконати ся, що становить їх поживу і відповідно до результату класифікує їх на птахи шкідні і пожиточні. Зазуля, дятель, крук бєз сумніву є птахи пожиточні. Жаворонок є також дуже пожиточний. На оборону так всіми обжалованого воробця наводить автор се, що він споживає много насіння шкідних бурянів, чого доси не увзглядувало. Обжаловують его, що їсть насінє, котре служить людям за поживу, що їсть деякі овочі, як вишні, що не живить ся виключно шкідливими комахами, але забувають на пожиток, який приносить, зїдаючи насінє шкідних бурянів в часі лихой пори року.

Дрібні вїсти. В новім тривстенскім портї бачили онодї величезного велєриба. Залога одного з пароходів хотіла его зловити, але бєзуспішно. — В Круглій, повіта борщівского, застрілив ся з карабіна стражник скарбовий Еразм Пагінскій. Причина незвісна. — В Сасові застрілив ся з револьвера льокаї Лука Н. у тамошного властїтеля дїбр п. Вівісна. — Тамтого тиждня відбули ся в Торках під Перемишлем домові ревїзїї у Петра Новаковского, Муштука та Павлицкого і в торчанскій читальни. — В Кракові помер онодї польскій артист драматичний Анастазій Трапшо, в 67 році життя. — Петро Рак, 40-літний налоговый злодій, повісив ся онодї в комірці каменїці під ч. 8 при ул. Божничій у Львові.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові, стоваришеня зарєєстрованого з обмеженою порукою за місяць червень 1898.

I. Стан довжний:

1. Уділи членів	48.193 кор. 76 сот.
2. Фонд резервовий	3.189 " 30 "
3. Вкладки:	
а) стан на початку червня	345.021 к. 97 с.
б) вложено в червни	26.256 " 50 "
в) винято в червни	11.505 " 21 "
позістає з кінцем червня	359.773 " 26 "
4. Кошта спору	82 " 50 "
5. Сальдо процентів (побраних)	10.022 " 38 "
6. Дивіденда належна членам	825 " 95 "
7. Спеціальна резерва	318 " 47 "
Сума 422.355 кор. 62 сот.	

II. Стан чинний:

1. Цінні папери фонду резервового	2.997 " — "
1) Пожички уділені:	
а) стан на початку місяця	387.346 к. 06 с.
б) уділено в червни	23.450 к. — с.
в) сплачено в червни	5.904 к. 79 с.
Стан з кінцем червня	405.386 кор. 27 сот.
2. Готівка в касі з 30. червня	96 " 33 "
3. Льокації:	
а) в щадниці почтовій (обороті чековім)	323 " 74 "
б) в цінних паперах	400 " — "
в) в інших інституціях кредитових	11.215 " 82 "
4. Сальдо коштів адміністрації	1.936 " 46 "
Сума 422.355 кор. 62 сот.	

Членів прибуло 35, убуло —, отже разом з кінцем місяця червня 1898 членів було 1207 з декларованими удїлами 1247 в сумі 62.350 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 1/2 %, від пожичок уділованих 6 1/2 %.

Львів, дня 30. червня 1898.

Товариство взаїмного кредиту «Дністер».

В Товаристві взаїмних обезпечень «Дністер» прибуло в місяці червни с. р. 4460 важних поліс на 2,414.691 зр. обезпеченої вартости з премією 21,475 зр. 90 кр. — Разом отже від 1. січня до кінця червня с. р. видано 23.506 важних поліс на суму 13,774.548 зр. з премією 115.805 зр. 85 кр. — Попередного року за той сам час видано 20.468 важних поліс на суму 11,978.255 зр. з премією 100.413 зр. 69 кр. — Шкід було в червни 68 случаїв, а разом від початку року по кєнець червня 306 шкід, з котрих 278 виплачено до кінця червня і 17 в перших днях липня, 5 шкід приключивших ся в останних днях червня находить ся в ліквідації, а 6 відшкодовань, на разі з причин правних вздержано. Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації, по потрученю части реасекурованої, виносить на власний рахунок 45.406 зр. 35 кр. — Фонд резервовий з днем 20. червня с. р. виносить 83.246 зр. 51 кр.

Телеграми.

Відень, 15. липня. Wiener Ztg. оповіщує цїсарске розпорядженє що до контингенту спиритусового і що до часовой зміни деяких постанов закона о податку від цукру.

Відень, 15. липня. Гр. Тун відбув вчєра конференцію з гр. Освальдом Туном, кн. Кар. Аверсбергом, кн. Роганом і д-ром Даммом. Наряди держані в тайні. Дневники догадують ся лише, що предметом нарад були модифікації «основних начерків» та що представителі німецко-ческої шляхти попірали домагання лївиці. Сумнівають ся тут, чи гр. Тун скличе парламент в серпни. N. fr. Presse з 14. липня вмовляє в гр. Туна, що він не повинен зривати з лївицею. В кругах німецких послїв обговорювано евентуальність, що робити, наколи би правительство схотїло октроювати язиковий закон. Тодї лївиця мусїла би взятись опять за обструкцію.

Відень, 15. липня. Конференція з німецкою шляхтою продовжає ся і нині. Др. Бернрайтер і гр. Білянд бере участь в нарадах. Кажуть, що становиско д-ра Бернрайтера сильно захитане(?).

Прага, 15. липня. Тут зібрав ся нині екзєкутивний комітет Молодочєхів, щоби вислухати справозданя з послїдних конференцій з гр. Туном і подати до відомости комітету результат переговорів правительства з лївицею. Nar. Listy називають конференції гр. Туна з Німцями мертвє породженням плодом. Хоч би гр. Тун схотїв тепєр скликати парламент, то машина державна не рушуть з місця. Австрия стоить на порозї конституційної і державної кризи.

Пешт, 15. липня. Вчєра зібрала ся конференція послїв обох палат в справі обговорєня автономної митової тарифи. Міністер торговлї Данїель заявив на вступі, що правительство угорске узнає удержанє спільної митово-торговельної области з Австрією конєчностю і в інтересі Угорщини, але з другого боку мусить приготувити все на случай, коли би не могло прийти до угоди. Уложена тарифа не звернена проти Австрії. Навіть як би прийшло до митового розриву, то Угорщина мусить уложити ся з Австрією на основі взаїмности.

Петербург, 15. липня. Міністром війни іменований Куропаткин. Княжа пара болгарска загостить сюди 19. або 20. липня.

Берлин, 15. липня. Приватні депеші з Мадриду доносять, що Іспанія клонить ся до мира. Комісія вложена з Гамаза і кн. Альмадовара мала одержати порученє, уложити услїва мира. З Лондону надходять подібні вїсти.

Вешінгтон, 15. липня. Сантхаго піддало ся. **Мадрид, 15. липня.** Міністри заявили, що Тораль не має наміру піддати Сантхаго(?). Рознеслись слухи, що Карлисти підготовлюють в північній Іспанії революцію. Правительство намірало протє скріпити залогі під Піренеями.

Маляга з Каскарою Саґрадою

Маляга з молоко-Фосфораном

найліпше і найлагідніше средство перечищаюче.
Цїна 3 корони.
против золзів, англїйскої хороби і т. д.
2 Цїна 3 корони.

Головний склад в аптїці

164 170—

Жигм. Ружера
під „Срібним Орлом“ у Львові.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кил. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кил. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кил. барилках по зр. 3-—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 75-?

Рудольф Ачжевич

швець,

у Львові, уліця Сикстуска ч. 23. (стара почта)

поручає готову обув свого виробу, переважно для духовенства і ПП. військових — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий оказ.

201 30-52

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах. 22-104

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє.

МОЛОДИЙ здібний помічник

торговельний прийме місце під приступними услівями у Львові або на провінції. Адрес: ул. Пекарська ч. 53. Лаврів В.

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4 1/2% на рік.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з уліці Трибунальскої ч. 1. на ул. Лукасіньского ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі знаряди почавши від найбогатших до найскромніших. Цілі урядження для покоїв до снана, сальонів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також зелізні і гнуті, зеркала і т. д. Ціни низькі і сталі.

З поважанєм

В. Кавфман,

203 24-52 ул. Лукасіньского, ч. 4.

Горсети, рукавички, шельки підвязки, бандажи всіх систем

поручає

Г. ГАЛЯНТОВСКИЙ

У ЛЬВОВІ,

9-40-

площа Бернардинська ч. 3.

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Львові, уліця Галицька число 12. Замавляючим 5.000 туток разом опакowane і відсилка franco.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах

Рівнож приймає репарації кальовів. — З провінції вистане старий оказ на міру. 136 68-140

Цінники gratis і franco.

20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНІ!

ДОСТАРЧАЄ ВСІЛЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЄ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОВІВ З МЕТАЛУ, ЛИТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ І ФАБР. СТАМПИ ЛІЙ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.

!!ДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.

(ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША). 146 17-24

Вже появилася з друку РУСКА КУХАРКА

або

Школа вареня по руски містить 41 знаменитих зуп.

Всі печені, які тільки можливі: Волові, баранячі вепрові і т. д.

Байцованє шинок, робленє знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизи і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Робленє вкуеного набілу і т. п.

Ціна 70 кр.

По надісланю переказом 76 кр. висилає франко Друкарня народова Ст. Манецкого і Спілка, Львів. Готелч Жоржа.

Всілякого рода інструмента музичні

найдешевше в виключнім фабричним складі

І. Капраліка у Львові.

147 Цінники даром. 16-24

ЦЕРАТИ

великім виборі дивани, хідники, капи, портиери, матерії на меблі, всілякі обитя повозові і сукна поручає найдешевше

СТЕФАНІЯ ВИШІНЬСКА

Львів, Коперника 16.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5-7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше узгляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Кн. I. В. Щурат: «Мої Листи (поезії)». — Кн. II. Едгар По: Новелі (в перекладі Ів. Петрушевича).

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: М. Заячківський, Львів, уліця Зиблікевича, число 34.

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамскої і для дітей

у Львові, площа Бернардинська число 10.

міє честь повідомити отсим Вп. Публику, що виробляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайденя, з всякого рода шкір, як: **Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холявами** тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновленя і направи **Кальові і Плащі** кавчукові, всякі гумові приряди як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшим часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

139 34-140

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальовів і плащів кавчукових.